

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DOLOGA, MARCEL-GEORGE

Pilde vii pentru copii, Sfântul Ștefan cel Mare cu oștenii eroi / Marcel-George Dologa. - Sânpetru : Pilde Vii, 2026

ISBN 978-630-95301-1-0

2

087.5

Marcel-George Dologa

Pilde Vii pentru copii,
SFÂNTUL ȘTEFAN CEL MARE
cu oștenii eroi

editura

PILDE VII

SÂNPETRU - 2026

Ei, dragii mei, ce frumoasă este copilăria: plină de legendă și mister. Acum, când încă nu ați dat piept cu viața și nu puteți cunoaște atâtea taine ascunse de înțeleptul Ziditor, vreau să vă povestesc eu despre o mare taină adânc sădită în sufletul omenesc.

Ați auzit poate de la biserică cum că există șapte Sfinte Taine: Botezul, Cununia, Sfânta Împărtășanie și celelalte, toate foarte importante în drumul nostru prin această lume către Patria noastră Cerească.

Însă o mare taină este însăși viața omului. În ziua a șasea a creației, prima poruncă dată omului a fost: „Creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul și-l supuneți” (Facerea 1:28). Dumnezeu a făcut toată această lume pentru om, ființa Sa mult iubită, pentru care L-a trimis pe Fiul Său, Iisus Hristos, ca să se nască pe pământ ca om din Fecioara Maria, să ne învețe porunca iubirii prin însăși viața și jertfa Sa de pe Cruce pentru noi.

Deci acestei făpturi alese și iubite de Dumnezeu, adică nouă, oamenilor, ne-a dat această poruncă de a crește, din copii în adulți, apoi prin însoțirea bărbatului cu femeia sa prin Taina Cununii, să ne înmulțim și să stăpânim, adică să ne folosim spre binele nostru, cu înțelepciune și pricepere de toate câte sunt: animale, pământ, păduri, câmpii, în așa fel încât prin noi, chipul lui Dumnezeu, să se sfințească și toată făptura, după cum spune și un vechi proverb românesc: „Omul sfințește locul”.

Așadar, taina de care v-am pomenit este tocmai această poruncă sădită în inima omului: dorința de a ne însoți frumos în drumul vieții și de a ne crește copiii în sânul neamului din care și noi am ieșit și în vatra satului, în pământul dat nouă din însăși mâna Ziditorului, așa cum a lăsat Dumnezeu așezământ, de când e lumea și pământul.

Așa au știut să păstreze peste veacuri strămoșii noștri toată bogăția de care noi ne bucurăm astăzi: familia, țara și mai ales credința.

Să privim atent către frumosul trecut al poporului român, de unde vom putea extrage învățăturile care ne sunt nouă astăzi atât de necesare, pentru a putea și noi la rândul nostru, duce moștenirea lor mai departe.

Dacă suntem curioși să privim înapoi către bunici, străbunici și mai departe, nu vom vedea altceva decât o uliță brăzdată de ștrafuri încărcate de fân și trase de boi, garduri mici, poteci bătute și o mică bisericuță, de unde preotul și dascălul dau tonul în sat, iar familia, după porunca și ocrotirea puternică a lui Dumnezeu, a fost și va rămâne pentru totdeauna singura temelie tare a oricărui popor.

Trebuie să știți că tot Dumnezeu a rânduit ca oamenii să trăiască în pământurile date lor, organizați după limba sau neamul lor, care este unul și același lucru.

Însă numai acele popoare care au ținut și porunca iubirii dată omenirii prin Fiul lui Dumnezeu, au putut viețui frumos și în armonie cu vecinii lor, pentru că nu toate popoarele au căutat pacea cu ceilalți, de fapt, majoritatea au fost din păcate popoare războinice, care au căutat să trăiască bine pe spatel altora, asupra și vecinii, cucerindu-le teritoriile și robindu-le locuitorii.

Pedagogia lui Dumnezeu s-a folosit totuși de acele popoare străine de porunca iubirii, pentru a îndrepta popoarele creștine care cădeau în fel de fel de păcate, ca prin suferință să se întoarcă de la răutate, și apoi, prin exemplul Sfinților, să poată și păgânii cunoaște pe Dumnezeu, dacă vor, că spune Evanghelia de la Matei în Capitolul 5, versetele 14-16: „Voi sunteți lumina lumii; nu poate o cetate aflată pe vârful de munte să se ascundă. Nici nu aprind făclie și o pun sub obroc, ci în sfeșnic, și luminează tuturor celor din casă. Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, așa încât să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri.”

Așa s-a întâmplat și pe vremea Sfântului Ștefan cel Mare, când Imperiul Otoman s-a extins amenințător peste întreaga lume creștină, în așa fel încât Imperiul Bizantin, care a dăinuit mai bine de 1000 de ani, de la Sfântul Împărat Constantin cel Mare și până în zilele domnitorului

moldovean, a fost cucerit. Capitala de pe Bosfor, Constantinopolul, denumită astfel după întemeietorul său, la anul 1453 a căzut pradă expansiunii islamice, lăsând deschisă calea către întreaga Europă.

Din acest moment, până la Războiul de Independență din 1877, Principatele Române au fost supuse unei amenințări constante din partea turcilor, adică timp de peste 400 de ani.

